

d' enamorar-se així, d' equivocar-se així, d' exposar-se així,¹

Cicle a cura d'Experimentem amb l'ART,
amb Dolors Juarez, Judit Onsès i Isaac Sanjuan

d' enamorar-se així

El cicle expositiu que proposem per a l'Aparador del Museu Abelló de Mollet parteix de la idea de posar al centre l'educació. Així, comencem plantejant el cicle amb una pregunta: com interrogar un programa comisarial des d'una mirada educativa? Com considerar i abordar l'educació en un programa comisarial, no com una pràctica subordinada sinó com a eix vertebrador?

En incloure allò que és educatiu des del principi, volem posar èmfasi en les persones, en els cossos que hi prendran part, en els afectes i emocions que seran motor dels processos i decisions que s'hi prenguin. Perquè l'art no es fa sol ni sense motiu; l'art el fan les persones per a les persones, en constant qüestionament del subjecte i la seva realitat.

1 Acció artística de Jordi Boldú a partir de dos versos lliures i robats a l'Enric Casasses, del llibre *D'equivocar-se així* (Barcelona: Ed.62/Empúries, 1997). La proposta consta de la producció d'un adhesiu i la seva escampada per l'espai públic, i també els espais íntims, de Mollet i més enllà. Alhora actua com a títol del cicle.

2 Deleuze, Gilles i Guattari, Félix (2004). *Mil mesetas*. Capitalismo y esquizofrenia (6a ed. en castellà; trad. José Vázquez Pérez en col·laboració amb Umbelina Larraceleta de l'edició en francès 1980). València: Pre-Textos.

d' equivocar-se així

L'Aparador no és un espai d'exposició, no és un lloc fix ni de projecció unidireccional. És un espai amb velocitats i moviments, que s'expandeix i s'arronsa segons les necessitats del moment, que s'actualitza amb el ritme dels diferents processos que s'hi engeguen, que es connecta i es desconnecta de les diverses propostes expositives, que dialoga amb altres indrets de la ciutat i del museu, amb les persones que hi passen, amb les persones que hi intervenen, amb les persones que hi actuen des de la distància.

Pensar l'Aparador com a quelcom viu i en constant canvi. Un espai que es posa en joc de diferents maneres i amb diferents mirades, per visibilitzar la complexitat cultural, de les pràctiques quotidianes, d'allò que sovint naturalitzem sense interrogar-nos per les decisions i motius originals. Un espai d'assaig i diàleg, d'errors i incerteses, on els límits es converteixen en reptes educatius, en condicions per anar més enllà del que coneixem o donem per fet.

d' exposar-se així

Desplaçar la idea d'exposició com a fenomen artístic per situar-la des d'allò que és educatiu, involucrant-hi de manera més conscient i visible els agents implicats. L'aparador com el mostrar-se, espectacularitzar-se, enunciar-se, com a altaveu social, membrana cultural, diàspora on hi pot caber la reflexió, la vulnerabilitat del ser: som subjectes en l'esdevenir, subjectes en constant situació de canvi precisament perquè ens exposem. L'exposició no com a final de trajecte, sinó com a meandre en el camí. Per això, el cicle es desplega en cinc línies de fuga (LF). La línia de fuga com a projecció de futuribles, línies que marquen direccions però no sentits, línies abstractes o de desterritorialització que canvien de naturalesa en connectar-se amb altres línies². Línies d'intencions cap a esclatxes del món cultural. Cinc línies d'accions-intervencions, on cada línia ens ajuda a desplegar una dimensió de l'esdeveniment cultural, a interrogar-nos des de posicions diferents sobre el fet artístic, sobre els processos i sobre com la vinculació o participació de diferents persones el van transformant.

Ens hi acompanyeu?

dexposarseaixi.hotglue.me

#dexposarseaixi

experimentem.org

museuabello.cat

Col·labora:

Arte Factum

Aparador(s): Una exposició d'espais

«Aparador(s): Una exposició d'espais» és un projecte de mediació artística que proposa un marc de qüestionament col·lectiu sobre les dimensions ètiques, estètiques, polítiques i eròtiques dels espais que conformen la ciutat. Espais comuns, ordinaris, sovint naturalitzats i invisibilitzats sota les nostres pràctiques i representacions, però que defineixen la materialitat de les nostres existències i les seves disposicions subjectives, polítiques i imaginàries. Les coordenades d'allò que som i d'allò que podem esdevenir.

«Aparadors: Una exposició d'espais» no és un exercici de «museificació» de la ciutat, és una producció concreta d'espais de trobada amb agents de la ciutat, un laboratori col·lectiu on teixir la vida amb l'espai, la sensibilitat amb la crítica, el desig amb la imaginació. Alhora que ens posa a l'espai ens hi exposa, obrint un joc de deconstrucció i desnaturalització dels espais comuns –la ciutat, el barri, la casa,...; però també la família, la ciutadania, la producció i la resta d'espais relacionals que ens conformen– amb la voluntat de desencadenar practiques i processos d'invençió.

Aquesta línia de mediació creua transversalment tot el cicle, amb una primera intervenció el maig de 2017 amb el veïnat, «Trobades improbables», i un laboratori el gener/febrer de 2018 amb el batxillerat artístic de l'IES Mollet.

De febrer de 2017 a juny de 2018

artefactumm.wordpress.com/artefactum/

Temptatives per esgotar l'espai

Laboratori amb el batxillerat artístic de l'IES Mollet

A partir de la «deriva» situacionista proposem a l'alumnat de l'IES Mollet desencallar la nostra experiència de la ciutat i obrir un procés de reflexió sobre les pràctiques espacials, els espais de representació i les representacions hegemòniques de l'espai que dibuixen les coordenades de les nostres formes de viure i fer ciutat. Pràctiques, gestos, accions, representacions i estratègies artístiques es posen al servei d'un «pensament de l'espai» que lluny d'esgotar la ciutat, l'exposa com a pregunta i com a possibilitat de subversió.

Trobades improbables

Espai improbable, espai incert, espai anònim.

«Trobades improbables» és una acció postal que convida el veïnat a compartir pressentiments als bancs de la ciutat. L'acció proposa un espai improbable: una trobada a cegues en un banc. Un espai improbable no té molts números d'existir. És un espai difícil, arriscat, fruit de l'atzar, a vegades de l'error. Molts cops del compromís d'uns amb els altres. En tot cas, és un espai que desafia les aritmètiques del possible per fer lloc a allò que encara no té lloc.

Arte Factum és un col·lectiu d'artistes que desenvolupa la seva pràctica en la intersecció de les arts en viu, l'educació, i el pensament crític, activant dispositius i assajant metodologies que obren nous àmbits d'invençió educativa. El col·lectiu va néixer l'any 2015 i està format per David Pérez i Esther Blázquez.

MAPA D'AGENTS IMPLICATS

